едны робы черны, кои-то мя оставиха да ся успокоя околъ огня имъ,

Отъ тамо гледахъ императорска-та палата, и рекохъ въ себе си: Тука убо сѣди най щаствилій отъ человѣцы-те! ради камъ него послушаніе проповѣдоватъ толко вѣроисповѣданія; ради слава негова дохождатъ толко посланства; ради сокровища неговы саблачатся толко области; за наслажденія неговы странствуватъ толко торговскы дружины; ради безопасность негова бдятъ вооружени и съ молчаніе толко человѣцы!

Тія като размышляватъ чухъ отъ вредомъ на дорога-та големы крикове на веселіе, и видехъ че замиуваха осмь камилы украшены съ корделы. Научихся какъ бяха натоварени съ главы на бунтовницы, кои-то полковницы-те на Монгола пращаха нему отъ Деканска-та область, гдѣ-то единъ отъ сыновете му, опредѣленъ да я управлява, біеся срещу не гу (область-та) отъ три годины. Слѣдъ мало достигна улакъ съ камила кой-то тичаше колко-то си може, за да изяви че единъ градъ лежащъ на придѣли-те Индіянскы, даде ся съ придателство на Крѣпостоначалника (кале-ааси) царю Персійско му. Пощо той улакъ бѣ преминалъ, и абіе другъ, проводенъ отъ